

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. december 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Malene Dalggaard
Sagsnr.: 2014-0030-2683
Dok.: 1356370

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 12 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. oktober 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Nonbo (V).

Mette Frederiksen

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 12 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Kan ministeren oplyse om forlængelsen af forældelsesfristen, som blev indført for ca. 3 år siden, i pædofilisager, har medført domme, som ellers ikke ville have været forældet efter de gamle frister?”

Svar:

Det er min klare opfattelse, at forældelsesfristen for strafansvaret for seksuelt misbrug af børn skal være tilstrækkelig lang, således at børn, der har været udsat for seksuelt misbrug, også når de er blevet voksne har mulighed for at indgive en politianmeldelse, der vil kunne føre til domsfældelse, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Der blev ved lov nr. 633 af 12. juni 2013, der trådte i kraft 1. juli 2013, vedtaget ændring af straffelovens § 94, stk. 4, om forældelsesfristen for strafansvaret ved seksuelt misbrug af børn.

Ved lovændringen blev den særlige regel om beregning af forældelsesfristen, der gælder i forhold til visse seksuelle overgreb begået over for et barn under 18 år, ændret, navnlig således at forældelsesfristen, der tidligere begyndte at løbe, når barnet fyldte 18 år, efter lovændringen først begynder at løbe den dag, barnet fylder 21 år.

Den særlige regel om beregning af forældelsesfristen gælder efter lovændringen i forhold til overtrædelser af straffelovens § 210 (incest), § 216 (voldtægt), § 218 (samleje ved udnyttelse af en persons sindssygdom eller mentale retardering), § 219 (ved som ansat i kriminalforsorgen, politiet mv. at have samleje med en person, der er i den pågældende myndigheds varetægt), § 220 (ved groft misbrug af en persons arbejdsmæssige, økonomiske eller behandlings- eller plejemæssige afhængighed at skaffe sig samleje med den pågældende), § 221 (tilsnigelse af samleje), § 222 (samleje med barn under 15 år), § 223 (samleje med barn under 18 år, der er den skyldiges stedbarn eller plejebarn, eller betroet den pågældende til undervisning eller opdragelse), § 224, stk. 1 (medvirken til at et barn under 18 år mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en kunde), § 224, stk. 2 (som kunde mod betaling eller løfte om betaling har samleje med en person under 18 år), § 226 (optagelse af pornografiske fotografier eller film af en person under 18 år), § 227, stk. 1 (medvirken til at en person under 18 år deltager i en forestilling med pornografisk optræden), samt

– når barnet var under 15 år på gerningstidspunktet – straffelovens § 232 (blufærdighedskrænkelse).

Jeg forstår spørgsmålet således, at der refereres til den ændring af straffelovens § 94, stk. 4, der som nævnt blev gennemført ved lov nr. 633 af 12. juni 2013.

Jeg kan i den forbindelse henholde mig til følgende udtalelse fra Rigsadvokaten, som Justitsministeriet har indhentet til brug for besvarelsen af spørgsmålet:

”Det er ikke muligt ved elektronisk udtræk i politiets sagsstyringssystem (POLSAS) at tilvejebringe oplysninger om, hvorvidt ændringen af straffelovens § 94, stk. 4, har ført til domfældelse i sager, hvor påtale tidligere ville være blevet opgivet på grund af forældelse.

Besvarelsen af spørgsmålet vil således forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af samtlige sager, hvor der siden den 1. juli 2013, hvor lovændringen trådte i kraft, er sket domfældelse for overtrædelse af de ovennævnte bestemmelser, med henblik på at fastslå, hvor gammel den forurettede var, da overgrebet fandt sted, samt tidspunktet for sigtelse (som afbryder forældelsesfristen, jf. straffelovens § 94, stk. 5). En sådan gennemgang har jeg på det foreliggende grundlag ikke fundet anledning til at iværksætte.”